

и богатството обитаватъ само въ добродѣ-  
телното домородство. *Кангъ Импер. Хинс.*

92. *Интересътъ* е прахъ, който сатана  
пръска въ очиты на хората, каквото да  
немогътъ да распознайтъ ни правдѣтъ,  
ни длъжността, ни честѣтъ на своиты  
пріятели. *Оксенцириъ.*

93. *Инатенъ* челѣкъ приличя на нео-  
буздаемъ конь; колкото повече го нѣкой  
тегли подыръжъ си, толко повече скачя той,  
догдѣто ся най-послѣ умори съвсѣмъ.

94. Истинната звѣти въ главѣтъ на глу-  
павый человѣкъ, каквото и *машиалата* въ  
мыглатъ; нѣ неможе и да ѣ распръсне.  
*Берихардъ.*

95. Има много человѣци, които съ ни-  
що друго немогътъ да ся похвалятъ, ос-  
вѣнъ, че съ добръ обядвали; тѣ оставатъ  
за смѣткъ на *стицаріѣтъ*. *Клементъ.*

96. Има много хора, съ които челѣкъ  
неможе да живѣе; ако нема единъ голѣмъ  
и замощенъ дробъ. *Бонапартъ.*

97. Искали нѣкой да е щастливъ? —  
То не ся пыта; а съ кой начинъ може да  
стане такъвъ? То е питаніе. *Пословица.*

К

98. Катонъ говораше: Азъ обычамъ о-